

INCĂ O DECEPTIE

Securitatea era preocupată de destrămarea anturajului din jurul lui Corneliu Coposu care manifesta atitudine dusemănoasă contra statului și partidului comunist. Direcția I din Departamentul securității statului - era informată că Radogea Cornel a ajutat de Coposu întocmește o lucrare cu caracter PNT pentru a o trimite în Occident spre publicare.

În schimb alt anturaj, ^{wm} de aceeași securitate, sub supravegherea lt. col. Stanciu C, era cercul din jurul profesorului dr. Ion Jovin, format din persoane politice trecute prin temnițele comuniste, sau foste elemente cu pozitii sociale în trecut, care mergeau pe la cabinetul din str. Negustori 1, unde cu ocazia consultațiilor medicale se purtau discuții asupra situației politice.

Din ambianta de acolo, lt. col. Stanciu C. și-a creat o sursă, dându-i profesorului numele de cod "Alexandrescu", în schimb asigurându-i doctorului vizite la rudele din străinătate, dar și cu misiunea ca exilul să se ocupe de propaganda pentru salvarea Transilvaniei amenințată de unguri. (Am îndrăznit și i-am spus: domnule profesor important este să se lupte pentru Basarabia și Bucovina de Nord care sunt răpite și în mâna rușilor?)

Pentru avantajul oferit, se făcuse trocul, cu relatarea confidențelor și gândurilor pacienților.

N-aș fi bănuț și nici prin cap nu mi-ar fi trecut până când după nota informativă a "surselor" lui Alexandrescu" din -NOTA- lui Stanciu C (anexată) nu aș fi citit că pe 19 ianuarie 1979 doctorul a primit vizita lui Ioanițoiu Cicerone care a venit să-l consulte ^{despre} românii din străinătate... că s'a săturat și vrea să plece... că era cu nervii zdruncinați, obsedat de supravegherea persoanei sale... o impresie penibilă a sănătății și deși la discursul prezentându-i pe cei din exil fără preocupări comune... nu a fost zdruncinată convingerea sa de a părăsi țara. Restu în anexă:

171/CG/007475/22.01.79 11-07-2002

~~14~~

28

Jovin

NOTA

privind intilnirea cu informatonul
ALEXANDRESCU

real dr. JOVIN Ion

In ziua de 22 ianuarie am avut intilnire cu infor-
matonul Alexandrescu care mi-a relatat urmatoarele:

In ziua de 19 ian. a.c. a primit vizita lui
IOANITOIU CICERONE care a venit sa-l consulte in
probleme care privesc Romania din strainatate.

Ioanitoiu Cicerone a spus informatonului ca
inca din primavara anului 1978, cind a
aflut ca informatonul s-a plecat, a dorit
ca la reintoarcele sa-i discute cu el. A
spus ca in vara anului 1978 a incercat
formule pentru plecarea in strainatate
definitiva. Pe formulare a spus ca se
stabileste in trei tari printre care si SUA
motiv pentru care cei de la organele de
pasapoarte l-au determinat sa nu preizepe
o singura tara unde se va stabili ceea ce
a si facut precizind ca se stabileste
in SUA. Intalbit de informatonul ce l-a
determinat sa ia o asemenea hotarire
Ioanitoiu Cicerone a risus ca, s-a sa
terat fiindu-i pe cap de tut ce a vazut
si mai ales a realizat profesional aici
in tara, asa ca hotarirea sa este finala
Este convins de faptul ca daca nu i se va
da aprobarea, tut organele de Securitate
se tin de capul sau, asa cum o fac
din anul 1948. Informatonul se cunoaste

cu Doanitoiu Cicerone din perioada cind a
 fost detinut la Canalul Anivera la care a rămas
 motiv pentru care se afla în bune relații. In-
 formațiunile i-a spus că după opinia sa, orga-
 nele de securitate nu se mai ocupă în prezent
 de persoane cum este loșnicu, în afară doar dacă
 el are niște preocupări care contravin intereselor
 Statului.

Doanitoiu Cicerone a spus că el de aproape
 20 de ani vrea să se plece în străinătate
 și să se stabilească acolo, deoarece
 aici este supravegheat de organele de se-
 curitate și tratat ca atare. Informațiunile
 i-a spus că în orice țară din Occident nu-l
 așteaptă nimic și nu există garanții unei
 existențe de la început numai pentru faptul
 că solicită azil politic. Emigranții români
 din Occident nu sînt miți, nu au preocupări co-
 mune, ci mai mult se suspicionează între
 ei.

Informațiunile i-a făcut o impresie puțin
 slăbită și înțelegerea lui Doanitoiu Cicerone, cu nervii
 zdruncinați și fiind obsedat de supravegherea
 forțelor sale - deși nu a rămas satisfăcut
 de explicațiile informațiunii cu privire la
 situația prezentă a emigrației române, nu
 a fost zdruncinată cu înțelegerea sa de a
 părăsi țara.

V
 A

Cal. [Signature]

(ss. C. Stancu)

SI TOTUSI LUCRURILE SE MIȘCĂ

La 3-4 zile după vizitarea doctorului Ion Jovin am primit o adresă de la comisia Sfatului popular cu refuzul plecării definitive, fără nici o motivare.

Din străinătate cam în același timp am primit o carte postală prin care cifrat mi se da de înțeles că se ocupă și Penescu, dar pe 1 Martie vor fi mai mulți. Cam așa am înțeles.

Era o confirmare a discuțiilor pe care Remus Radina le avusese și cu Penescu, dar și cu tânărul Radu Atanasie.

Fără de cele petrecute în ultimele două luni m-am hotărât să trimit un memoriu mai documentat presedintelui statului și am făcut-o pe 1 februarie 1979. Din el redau câteva paragrafe:

"...Secolul în care trăim nu mai poate să tolereze practicile inumane, nedreptățile sociale, asuprirea sub ori ce formă, deoarece -ora istoriei e prea târzie- și oamenii s-au trezit la realitate ajungând la concluzia că toți au văzut lumina pe Terra ca oameni liberi, că nu ne-am născut cu anumite drepturi unii asupra altora și că datoria de onoare a tuturor este de a contribui la bunăstarea și prosperitatea semenilor noștri...

Se împlinesc 35 de ani de la eliberarea țării de sub jugul fascist... și de decretul de amnistie care s'a dat atunci au beneficiat cei 5463 de antifasciști internați între 1940-1944 printre care ați fost și d-voastră, ca mulți alții din conducerea de azi. Cu toții ați cunoscut regimul de asuprire fizică și morală la care face aluzie Lucretiu Pătrășcanu în expunerea de motive a decretului de amnistie, dar ați uitat prea repede, fiindcă în vorba între noi, n-ați fost asupriți și ați stat ca în pension, în așa zisa detenție.

Din cele 4 partide politice recunoscute de Națiunile Unite la numai 6 luni s-a desprins din coaliție Partidul comunist, și la 6 Martie 1945 cu ajutor străin (săvârșind actul de trădare națională a poporului român) s'a impus un nou regim și mai dictatorial și mai draconic.

"Hotărârile Conferinței de la Moscova din decembrie 1945 au fost nesocotite și poporul român a fost lipsit de dreptul de a-și alege reprezentanții săi. Falsificarea rușinoasă (fără a găsi asemănare în istoria vreunui popor) a rezultatului alegerilor din 19 noiembrie a fost săvârșită din dispoziția unor oameni care suferisera neajunsurile dictaturii fasciste...

"După falsificare, s'a trecut la asuprirea generală printr'o campanie de înăbușire a opoziției, prin exercitarea unei crunte teroare. Prin fcurajarea delațiunii, a răzbunării, a înscenărilor judiciare, au fost arestați toți cei care erau bănuți că ar fi adversari ai regimului, indiferent dacă făcuseră sau nu politică."

Urmează cei arestați și exterminați pe categorii: ministrii, șefii de partide, profesori universitari, înalți prelați, generali, scriitori, și numeric țărani, studenții, femeile, prizonierii repatriați.

"...Nesiguranta în ziua de mâine s'a generalizat la toți de jos în sus și foarte comprimările, retrogradările, remanierele, Redistri-buirea forțelor de muncă, sau deseale reșezări nu au dus la însănătoșirea vieții publice. Acest haos a fost posibil deoarece nu s'a folosit sistemul de selecție profesională după capacitate, caracter și putere de muncă.

În acest infern pământean s-au deslănțuit toate forțele diabolice din om, mătate asupra unor oameni care credeau în libertate, dreptate și doreau ca singura armă de luptă să fie cuvântul scris și rostit în apărarea demnității, cinstei și onoarei.

S-au practicat schingiuri din ce în ce mai rafinate, elaborate cu ajutorul Ministerului de interne, la Pitesti, Gherla, Jilava, gene-

ralizându-se asupra tuturor închisorilor și lagărilor, culminând la Peninsula, Midia, Tg. Ocna, Sighet, Râmnicul Sărat, și folosindu-se metode ce nu sunt cu nimic mai prejos de cele folosite în lagărele de exterminare naziste.

S-au petrecut lucruri inimaginabile pentru o minte sănătoasă.

Sub acest regim barbar de schingiuire și muncă forțată timp de 20 de ani cât a durat prima etapă, au căzut mulți, foarte mulți, de ordinul câtorva sute de mii, îngroșând numărul celor morți pentru pământ; libertate și cuvânt.

Mulți supraviețuitori au rămas cu suferințe pentru totdeauna, lipsiți de drepturi și persecutați, încă la 35 de ani de la eliberarea țării.

Familiiile celor dispăruți n-au avut zile mai bune, iar copiii lor au avut și mai mult de suferit, lipsiți de dreptul de a-și continua studiile.

În această atmosferă de opresiune, teroare și delațiune se reclama fiu pe tată, frații între ei, soția era obligată să-și acuze soțul sau să divorțeze pentru a-și putea crește copiii, într'un cuvânt familia, unitatea de bază a societății se destrăma, noi persoane cept de data aceasta amurale se instaurau în viața de toate zilele, sfera noțiunilor își schimba conținutul, trecutul poporului român era reînțeles de cei ce nu aveau nimic comun cu vatra sau tradiția strămoască, valorile erau nesocotite, credințele batjocorite și omul adus în starea de promiscuitate și degradare morală.

De fapt țara întreagă se înconjurase cu sârmă ghimpată, devenise un lagăr.

Cum a fost posibil să se recurgă la acest sistem de exterminare în masă?

Cine a fost în spatele acestei mașinării monstruoase?...

Dumneavoastră puteți spune poporului cine a dat dispoziție să se tragă cu tunurile în satul Suraia, ca'n 1907, pentru că țărani nu voiau să intre în colectiv? Dar la Vadul Roșca?..

În 1968 ați spus: "Noi suntem aceia care avem datoria și sarcina să facem dreptate și s-o facem astăzi când sînt în viață cei care cunosc realitățile și care știu cum s-au petrecut lucrurile. A lăsa aceasta pe seama istoriei și a timpului înseamnă a contribui la ascunderea adevărului și la falsificarea lui."

Totul s'a oprit la repunerea în drepturi a supraviețuitorilor din lotul Lucrețiu Pătrăscanu.

Restul foștilor detinuti de zece și zece de mii continuă să rămână lipsiți de posibilitatea de ași câștiga pâinea după pregătirea profesională, lipsiți de dreptul de a respira aerul libertății. Securitatea a dus o campanie de a face informatori din foștii detinuti politici, iar acolo unde au fost refuzați s-au folosit metode de intimidare, presiuni și persecuții la serviciu, vizite înoportune la domiciliu, recurgându-se la arestări, la internări în clinici psihiatrice și cel mai grav la exterminări.

Realizarea aspirațiilor spre o viață morală, demnă de un stat integrat în O.N.U., stat ce și-a asumat obligatii pentru "recunoașterea demnității tuturor membrilor familiei umane... eliberarea de teamă și mizerie... crearea de conditii care să permită fiecăruia să se bucure de drepturile civile, politice, economice, social-culturale..." impun luarea unor măsuri urgente....

S-au înșirat în jur de 25 măsuri necesare pentru revenirea la normal încheindu-se cu deschiderea frontierelor

și acordarea unui pasaport, fiecărui om,

Si în încheiere se spunea:

"Să se respecte Hotărârile de la Helsinki, realizându-se în acest fel integrarea poporului român în rândul popoarelor iubitoare de libertate și dreptate.

Trebuie să aveți în vedere că numai democrația reală este sistemul politic care poate să asigure salvarea neamului românesc din situația grea în care se sbate.

Numai pluralitatea partidelor politice poate asigura respectarea tuturor libertăților și evoluția normală a societății.

Numai existența partidelor politice prezintă arbitrajul împotriva abuzurilor și asupririi neamului românesc.

Aducem un omagiu pios tuturor care, pretutindeni în lume, au murit pentru libertate.

Aducem un omagiu tuturor care au pus bazele O.N.U.-lui, celor care au semnat "Pactul cu privire la Drepturile civile și politice" și celor care luptă pentru traducerea lor în viață."

I.C., București 1 feb.1979.

La câteva zile am întocmit un proiect de decret pentru amnistierea și reabilitarea foștilor deținuți politici pe care l-a semnat și Remus Radina și la care și-a mai dat adeziunea încă doi (Valeriu Basarabeanu și Ovidiu Borcea), numele lor făcându-le cunoscute în luna Octombrie când am ajuns la Paris.

Dar pe 15 februarie l-am expeditat președintelui Ceausescu, în numele deținutilor politici.

Redau mai jos versiunea în limba franceză, publicată și comentată la radio "Europa liberă".

Pentru aceasta a fost arestat Remus Radina și dus la securitatea din strada Beldiman pe 14 octombrie 1979. Iată ce declară Radina:

"Procurorul Ștefănescu (o brută roșcată care s'ar fi numit Ștefăniuc și care i-a anchetat și pe Paul Goma și pe Ionițoiu) a început să urle la mine că i-am pus deținuții politici în cap și m-a acuzat că eu sunt autorul proiectului de decret, fiindcă am fost student la drept. Dar Ionițoiu a recunoscut el însuși, la radio, că este autorul, eu numai l-am semnat, împreună cu Ovidiu Borcea și Valerian Basarabeanu..."

Monsieur le Président Ceaușescu,

Allant à la rencontre de votre intention manifestée en avril 1966 par laquelle vous vouliez rendre justice à ceux qui ont eu à souffrir de terribles injustices, nous venons au nom de ceux qui ont été désumanisés, qui ont versé des torrents de larmes et des fleuves de sang, qui continuent à être considérés comme indignes à cause de la politique de discrimination et d'avalissement menée contre eux, nous venons donc de vous solliciter la réparation qu'on leur doit, parce que non seulement votre conscience, mais aussi l'Histoire la réclame, et vous, vous êtes le seul qui avez le devoir d'honneur de la faire maintenant sans faute.

EXPOSÉ DES MOTIFS

Considérant que tout ce qui s'est passé en Roumanie après le 6 mars 1945 constitue une période qui a porté ombrage au glorieux passé de la nation roumaine, toujours éprise de justice et de liberté, c'est de notre devoir commun, autant à nous les survivants, qu'à vous les dirigeants ayant le pouvoir en main, de faire triompher la raison et vous porter garants envers toute l'humanité, qu'à l'avenir ce genre de barbaries, tout aussi terribles que celles des nazis, ne se répétera jamais plus sur notre territoire ancestral.

Qu'un exemple soit donné à la postérité dans le sens que la génération de ceux qui ont commis de tels actes abominables soit la même qui remettra dans tous leurs droits ses victimes conformément à l'article 6 du "Pacte internationale concernant les droits civils et politiques" qui stipule: "Le droit à la vie est inhérent à la personne humaine. Ce droit doit être protégé par la loi. Personne ne peut être privé de sa vie d'une manière arbitraire." De même, l'art. 19, alinéa 1, du même pacte, précise que: "Personne ne doit avoir à souffrir à cause de ses opinions."

Le but du décret qu'on vous suggère est d'abord "de reconnaître la dignité inhérente à tous les personnes de la famille humaine et leurs

droits égaux", ensuite et surtout, de délivrer l'homme de la peur et de la misère dans une société dans laquelle tous ses membres devront jouir de leurs droits politiques, civils, sociaux, culturels, économiques sans aucune discrimination, dans une société dans laquelle l'homme soit considéré comme tel.

Maintenant, quand vont s'accomplir 35 ans depuis la délivrance du p-ys du joug fasciste, une amnistie s'impose, visant toutes les personnes qui ont eu à souffrir à cause de leurs opinions politiques, ainsi que la remise de ces personnes dans tous leurs droits, l'élimination de toute discrimination envers elles et la reconnaissance au droit de retraite de périodes de détentions passées dans des conditions inhumaines, tout cela comme suite de l'approbation du suivant:

PROJET DE DÉCRET CONCERNANT DES COMPLÉMENTS À LA LOI DES RETRAITES
POUR CERTAINES CATÉGORIES DE PERSONNES.

Art.1. La retraite est une indemnisation pécuniaire mensuelle, accordée en vue de l'entretien des personnes arrivées à un âge avancé qui ne les rend plus aptes au travail, indemnisation qui doit également être réservée aux anciens dédenus politiques, obligés à vivre en commun dans des conditions inhumaines.

Art.2. Ces conditions inhumaines d'existence ont été appliquées aux personnes privées de liberté à cause de leurs opinions politiques ou d'autre nature, pour le passage frauduleux de frontière causé par des raisons politiques et d'opinions, pour la liberté d'expression, pour la réception et la diffusion d'informations et d'idées diverses sous forme orale, écrite, imprimée et à base de sentences résultées comme suite de procès montés et fondés sur des faux, des provocations ou des mensonges et même, dans certains cas, sur les auto-accusations du prévenu, forcé de se déclarer coupable malgré lui.

Art. 3. Toutes les personnes, étant sujets roumains à la date de leur privation de liberté et qui ont été forcées à vivre en commun dans des prisons, camps de concentration ou de travail, indifféremment sur quel

l'activité salariée et celà de la manière suivante:

a) Pour chaque année de détention forcée seront accordés 18 mois d'activité salariée dans le calcul global des périodes de travail réelles pendant l'existence du retraité.

b) Tous ceux qui pendant leur détention ont été atteints d'une infirmité quelconque et ceux qui, après leur sortie de prison, ont eu à souffrir d'une diminution de leur capacité professionnelle comme suite d'opération ou de troubles des différents organes, recevront une indemnisation supplémentaire d'entretien de 500 lei.

Art.4. Les enfants, les épouses et les parents de ceux qui sont parus pendant leur détention ou après celle-ci, à cause de maladies incurables, des mauvais traitements, des enquêtes abusives ou des internements psychiatriques, vont bénéficier de la retraite réservée aux descendants et celà de la manière suivante:

a) Les enfants retraite integrale jusqu'à la fin de leurs études ou jusqu'à l'âge de 25 ans;

b) L'épouse va bénéficier d'une retraite de 50% qui ne sera cumulative et qui se perd à la suite du remariage.

c) Les parents vont bénéficier d'une retraite de 50% qui ne sera cumulative.

Art.5. La limite d'âge pour qui ont eu à souffrir des privations de liberté au dessus de 2 ans, sera de 55 ans pour des hommes et 50 ans pour des femmes.

Art.6. Tous ceux qui vont bénéficier comme suit de ce Décret, auront l'assistance médicale gratuite, gratuité dans les stations balnéo-climatériques au moins 30 jours par an et 12 permis gratuits sur les Chemins de Fer roumains, toutes ces facilités dans un but du rétablissement de l'organismes traumatisés.

Art.7. La preuve des périodes de detention sera faite à base d'actes ou dans l'absence de ceux-ci, par la déclaration authentifiée de deux témoins.

Art.8. Les retraites de ceux qui ont été déjà retraités jusqu'à présent seront révisées, en leur étant ajoutées les années prévues dans le présent Décret tenant compte de la limite d'âge.

Au nom des détenus politiques qui ont été déshumanisés et aujourd'hui réclament le droit à une vie libre et égale aux autres citoyens roumains.

IONIȚOIU Cicerone, Bucarest, rue Emil Bodnăraș 25. *Cicerone Ionițoiu*

RADINA Remus, Bucarest, 8, rue Costila, Bloc P5, secteur 5. *Rem. Radina*

BORCEA Ovidiu, Bucarest, rue Pașcani, Bloc TD 33, secteur 6.

BASSARABEANU Valeriu, Bucarest, Șoseaua Pantelimon, Bloc 10 A.

BUCAREST, le 15 février 1979.

INCEPE ASALTUL FINAL PENTRU CĂȘTIGAREA LIBERTĂȚII

Simțeam și la servicii și când veneam acasă, că ochii și urechile erau îndreptate spre mine.

În ultima zi a lunii februarie, spre seară, veneam de la serviciu cam obosit după o zi de alergătură pe șantier.

În fața blocului era președintele -Erzariu- foarte vesel și mă întrebă, cum vă mai simțiți domnule Ionițoiu?

Bine, i-am răspuns, am dat mâna și am intrat.

Lasă, că o să fie și mai bine *mi-a răspuns*.

N-am dat nici o importanță la această remarcă.

Am intrat în casă și la 19,30 am dat drumul la radio Europa liberă și am auzit un comunicat important:

Măine 1 Martie 1979, un grup de refugiați politici români ce se găsesc în Franța, vor porni o acțiune publică de protest contra nerespectării drepturilor fundamentale ale omului de către regimul comunist din București. Cu toții sunt decisi să continue această acțiune de demascare până în momentul în care persoanele revendicate mai jos vor pași pe pământul Franței:

Și a urmat însirarea celor solicitați: Eugen și Eugenia Otparlic cer să vină fiul lor Marian-Alexandru Otparlic... și continuă cu însirarea celor ce solicită și pe cine.... La un moment dat aud că Radu Atanasiu cu soția Coralia Atanasiu solicită să vină, domnul Cicerone Ionițoiu din București fost deținut politic, doamna Maria Oprina din București aflată în arestul Securității, domnul Florin Roșescu, destituit din serviciu și domnul Octavian Giurcă din Craiova exmatriculat de Facultatea de Electromecanică, în total se cereau 20 de persoane.

Rugăm pe toți care se simt solidari cu aceste persoane să se alăture zilnic, la orele 18, protestului nostru de pe Esplanada Trocadero din Paris.

Am amuțit, pe drept cuvânt. Peste o oră când se relua comunicatul am chemat și soția care după ce a ascultat, a zis:

Până acum a fost cum a fost, dar de acum să vezi ce ne așteaptă. A doua zi pe Trocadero se împrățeau "Mărtisoare pentru Ceausescu:

Erau două cărți poștale^{pe} care cei ce se solidarizau cu protest-tatarii de pe Esplanadă erau rugați să le trimită în România.
Una avea România în conjurată cu sârmă ghimpată cu inscripția;

HALTE A LA REPRESSION EN ROUMANIE
SOLIDARITE AVEC LES PRISONNIERS D'OPINION;

- mineurs grévistes d'août 1977.
- membres du Syndicat Libre des travailleurs de Roumanie.
- victimes des persécutions politiques et religieuses.

A doua ilustrată trimisă reprezenta harta Gulagului român.

Se mai distribuia -APEL-ul de mai jos.

x x x

Mărtisorul la București a constat prin dăruirea unei flori colegelor de la birou, după care am plecat pe santier.

Dintr'un birou am auzit pe o ingineră șoptind unei colege că a auzit numele meu la Europa liberă, dar nu a înțeles pentru ce.

APEL

ADRESAT TUTUROR EXILAȚILOR POLITICI ROMÂNI

Astăzi 1 Martie 1979, un grup de refugiați politici români ce se găsesc pe teritoriul Franței, au pornit o acțiune publică de protest contra nerespectării drepturilor fundamentale ale omului de către regimul comunist din București. Ei protestează pe Esplanada Trocadéro din Paris pentru disprețul cu care "președintele" comunist Nicolae Ceaușescu tratează cetățenii României și pentru faptul că nu-și respectă semnătura pusă pe Acordurile de la Helsinki în fața reprezentanților altor 34 de națiuni. Cu toții sînt deciziși să continue această acțiune de demascare pînă în momentul în care persoanele revendicate mai jos vor păși pe pămîntul Franței:

Domnul CICERONE IOANIȚOIU din București - fost deținut politic timp de 16 ani în închisorile comuniste din România (1948-1964).

Doamna MARIA OPRINA din București - în prezent aflată în arestul Securității din Calea Rahovei.

Domnul FLORIN ROȘESCU din București - destituit din serviciu și persecutat în toate funcțiile pe care le-a ocupat.

Domnul OCTAVIAN GIURCĂ din Craiova - exmatriculat din Facultatea de Electronică din București pentru motivul că dorește plecarea definitivă din țară.

Rugăm pe toți cei care se simt solidari cu aceste persoane să se alăture zilnic, la orele 18, protestului nostru de pe Esplanada Trocadéro din Paris.

Vă mulțumim anticipat

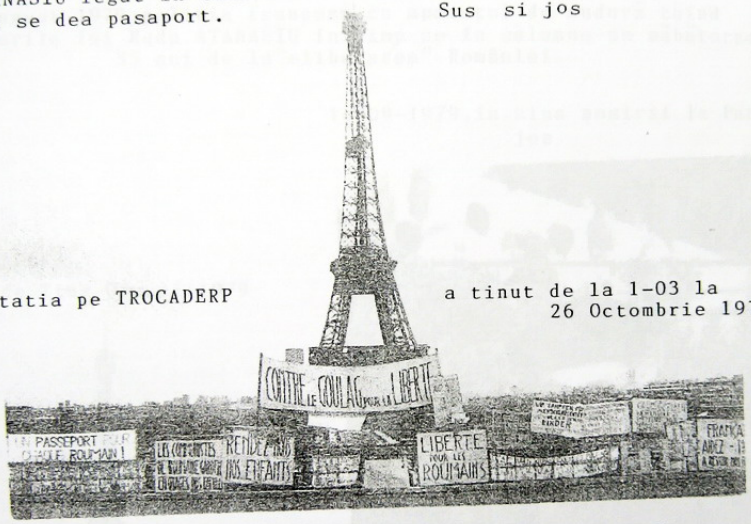

Radu ATANASIU legat în lanturi de Ambasada română din Paris cerând să mi se dea pasaport.
Sus și jos

Manifestatia pe TROCADERP

a tinut de la 1-03 la
26 Octombrie 1979.

goi,
u
ti
isti
ra

Pe 23 August 1979 politia franceză cu aparatul de sudură tăind
lanturile lui Radu ATANASIU în timp ce în saloane se săbătorea
35 ani de la "eliberarea" României.

14-09-1979, în ziua sosirii la Paris.
jos

Pe TROCADERO
de Ziua Crucii 1979

goi,

u

ti

isti
ră